

— Нужно е, г-нъ прѣдсѣдателю.

— Не сж нуждни тѣзи въпроси тукъ.

Прѣдсѣд. Одговорете, каквото знаете.

Свид. Продановъ: Имаме тамъ едни наши „Братия Анкови“.

Азъ мисля, че това не е нужно тукъ.

— Помни ли свидѣтеля, какво е разказвалъ на дознанието въ Варна?

— Дознанията, които съмъ далъ въ Варна, мисля, че ги има тукъ, и нѣма нужда, да ги давамъ тукъ, сега.

— Азъ го питамъ, да каже, помни ли, какво е казалъ въ Варна?

— Мисля, че го има тукъ това.

— Да расправи свидѣтеля, какъ е станалъ случая, че той като си е билъ по своя частна работа въ Варна, узнала властта, че той има въ запасъ нѣкакви свѣдѣния, които ще служатъ за дѣлото по убийството на г-на м-ръ Бѣлчева?

— Азъ казахъ, по-прѣди, че е било извѣстно това на полицията по-напрѣдъ, защото азъ разказахъ това още когато бѣхъ въ Кюстенджа. Като отидохъ въ Варна и веднага ме викаха.

— Казалъ ли е моя довѣрителъ на свидѣтеля, кой е стрѣлялъ, каза ли му той „азъ стрѣляхъ“?

— Азъ споменахъ, че не знаяхъ, че тѣ сж били убийцитѣ на м-ръ Бѣлчева. Съ негова милость разговаряхме и той ми каза, че тѣ сж убийцитѣ на м-ръ Бѣлчева.

Подсѣд. Милковъ: Вечеръта когато е влѣзълъ свидѣтеля въ стаята, кого е забѣлѣжилъ?

— Него забѣлѣжихъ.

— Ами онзи, да го види свидѣтеля, може ли да го познае?

— Мисля, може да го познае.

— Какъвъ бѣше?

— Младо момче бѣше, постоянно влизаше и излизаше изъ стаята, и бѣше на 22 — 23 години.

Прѣдсѣд.: Русъ или черноокъ бѣше?

— Не мож да си припомня.

— Милковъ ли е стрѣлялъ въ г-на м-ръ Бѣлчева?

— Той ми расправи, че е участвувалъ въ убийството на м-ръ Бѣлчева.

Подсѣд. Милковъ: Азъ съ свидѣтеля съмъ се виждалъ прѣзъ м. Мартъ въ Галацъ и единъ пхтъ въ Бургасъ прѣдъ